

Η κατάληψη της Ελλάδος και Δημοκρατία -Οι σκέψεις, το νόημα της ζωής- (προλογικό σημείωμα)

Ο άνθρωπος απο την στιγμή που γεννιέται, όταν αντικρίζει με τα μάτια του τον κόσμο, βάζει σε λειτουργία τον εγκέφαλο, δηλαδή το μυαλό του, για να προστατεύσει την καρδιά του, δηλαδή αυτή την ζωή του. Που αυτό σημαίνει ένα αέναο αγώνα ύπαρξης, για να στέκεται πάντα όρθιος, δυνατός και με ψυχική δύναμη. Όμως μία ζωή σκεπτόμενος διαρκώς, για να είναι σωστός και να συνυπάρχει με αξιοπρέπεια, σε ένα κόσμο που κλήθηκε ως άνθρωπος να μοιράζεται αυτόν με τους συνανθρώπους του τίμια, δίκαια και ειρηνικά.

Ο αριθμός των 323 λέξεων του άρθρου «η κατάληψη της Ελλάδος και Δημοκρατία» είναι ένας διπλός συμβολισμός:

α. 323 π. Χ. το έτος της τραγικής δολοφονίας και θανάτου του 32-χρονου Μ. Αλεξάνδρου, ο οποίος είχε ως μοναδικό όραμα τον Οικουμενισμό της ανθρωπότητας, την ένωση, την ειρηνική συνύπαρξη και ισότητα όλων των λαών, και β. την επι δεκαετίες τραγική και διαλυτική κατάσταση της χώρας μας, την απουσία της σύγχρονης Ελλάδος απο το παγκόσμιο γίνεσθαι για να διαδραματίσει, ως μοναδική κορυφαία ιστορική, πολιτιστική και πνευματική δύναμη, ένα ενεργό καθοδηγητικό και πρωτοποριακό ρόλο εις την συνδιαμόρφωση και εμπέδωση μιας παγκόσμιας ειρήνης, της συνύπαρξης και της ισότητας όλων των λαών:

- «Η αδυναμία, ο φθόνος και το μίσος εκείνων των ανθρώπων οι οποίοι δεν αποδέχονταν ούτε τις επιτυχίες, τις νίκες, το όραμα, το μεγαλείο και την δόξα του νεαρού Αλεξάνδρου».
- «Η Ιστορία είναι τα βιώματα, τα έργα και οι δράσεις των ανθρώπων, η παρακαταθήκη και ο οδηγός για τις επόμενες γενεές».
- «Τα προνόμια υπέρ των ολίγων είναι σοβαρή προσβολή της αξιοπρέπειας των πολλών, αυτής της κοινωνίας. Διότι εχθρεύονται ανεπανόρθωτα την βαθιά έννοια της Δημοκρατίας, αυτής της Πατρίδος».
- «Δημοκρατία είναι η υπεράσπιση των πολλών απο την τυραννία της μειοψηφίας και της επερχόμενης παγκοσμιοποίησης».
- «Η ζωή δεν είναι αναλώσιμο αγαθό, αλλά είναι το ότι καλύτερο και πολυτιμότερο υπάρχει και έχει κανείς για να την φροντίζει μόνο με δική του ευθύνη και απόφαση».
- «Η πολιτιστική, καλλιτεχνική και κοινωνική ευαισθησία που πρέπει να είναι χαρακτηριστικά και κτήμα των δραστηριοτήτων του κάθε ανθρώπου, δεν καθιστούν απαραίτητη την ύπαρξη ενός Ελεγκτικού Οργάνου. Αυτά τα οποία χάνονται είναι τα πολλά «θα», οι χιλιάδες υποσχέσεις, οι ατέρμονες συζητήσεις και οι ανόητες παραφιλολογίες, και εκείνα τα οποία όμως μένουν είναι μόνο η Ιστορία και τα έργα, τα οποία κάνουν δυνατούς τους ανθρώπους και την κοινωνία, αυτή την Πατρίδα για να ίσταται όρθια».
- «Ελεύθερα και καλά συλλογάται όμως μόνο εκείνος ο Άνθρωπος ο οποίος είναι Ελεύθερος απο πολιτικο-κομματικές εξαρτήσεις».

Η κατάληψη της Ελλάδος και Δημοκρατία

Εις την σύγχρονη εποχή, δυστυχώς, έχει παρερμηνευθεί η έννοια της αληθινής Δημοκρατίας, αλλά και αυτής της Ιστορίας και Ισότητας των ανθρώπων. Οι οποίες έννοιες είναι όμως εσωτερικά βιώματα και στάση ζωής, ευθύνης, αρετής και συνειδησης του κάθε ανθρώπου απέναντι των συνανθρώπων, αυτής της κοινωνίας. Αλλά παράλληλα και της παιδείας, γνώσης και εμπειρίας του κάθε ανθρώπου, που αυτό σημαίνει ότι εις την πραγματικότητα δεν μπορεί να ισχύει η έννοια της Ισότητας. Καίτοι με την σύγχρονη τεχνολογία είμαστε γνώστες τι ακριβώς συμβαίνει από το ένα ως το άλλο άκρο του Πλανήτη μας, δυστυχώς όμως απέναντι σε όλα αυτά κυρίαρχα είναι η ανοχή και σιωπή όλων μας, που μας καθιστά υπεύθυνους και συνυπεύθυνους για όλα τα δεινά, αλλά και τους κινδύνους, που δημιουργούνται εις την Ανθρωπότητα και κυρίως εις την Πατρίδα μας, την Λάμψη της Ανθρωπότητας. Εκ των λόγων αυτών δεν είναι η μοίρα μας, αλλά μοιραίες είναι οι επιλογές, οι αποφάσεις και οι πράξεις μας. Η Αλήθεια όμως πρέπει να λέγεται για να ακούγεται, και είναι προς τιμήν εκείνων που μάχονται για τις Αρχές και Αξίες. Η Ιστορία διδάσκει, ομιλεί από μόνη της, είναι η γνώση που κάνει τους ανθρώπους δυνατούς για το παρόν και το μέλλον. Η συναισθηματική Νοημοσύνη οδηγεί εις την Ενσυναίσθηση, και μέσα από αυτήν γινόμαστε καλύτεροι, υγιείς ψυχικά και υπεύθυνοι σκεπτόμενοι άνθρωποι. **Είμαι Άνθρωπος, είμαι Ελεύθερος!** Η αγάπη προς την Πατρίδα και την Κοινωνία είναι Πράξη Ελευθερίας. Για αυτό ο άνθρωπος οφείλει να σκέφτεται διαρκώς. Είπε ο

Αριστοτέλης εις τον Φίλιππο Β', όταν ο Βασιλιάς των Μακεδόνων τον ρώτησε: «Δάσκαλε τι διδάσκεις εις το παιδί μου;», και ο Αριστοτέλης του απάντησε με δύο μόνο λέξεις: «**Να σκέπτεται!**»!

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου το 1973 με την εξέγερση, την εθνική καταστροφή και διχοτόμηση της Κύπρου, έγινε έκτοτε και το Εφελτήριο για τις εν συνεχεία επι πέντε δεκαετίες καταλήψεις των Σχολείων, των Πανεπιστημίων, των δρόμων απο ταραχοποιούς, και τους σε όλους μας γνωστούς-αγνώστους καταστροφείς της κοινωνίας τρομοκράτες-μπαχαλάκηδες. Το Εφελτήριο εν γένει για την ολοκληρωτική κατάληψη της Ελλάδος, αυτών των Θεσμών και Οργάνων της Πολιτείας, από ανειδίκευτους, ανεπάγγελτους, άσχετους, ασυνάρτητους, ανιστόρητους και επικίνδυνους εθνομηδενιστές, αυτάρεσκους, άρπαγες, αχαλίνωτους φαιδρούς καιροσκοπούς και προσωπολάτρες, που λεηλατούν, χρεοκοπούν και καταστρέφουν ανελέητα την Πατρίδα μας.

Συνέπεια της τραγικής κατάληψης είναι όμως και η ολέθρια ολοκληρωτική παραλυσία της χώρας μας σε θέματα εθνικής πολιτικής, η απουσία αυτής εις την διεθνή πολιτική και τις παγκόσμιες οικονομικές εξελίξεις, η παντελής έλλειψη εθνικών οραμάτων. Εν κατακλείδι η χώρα μας αφέθηκε εις την καταστροφική εσωστρέφεια, εις τις αναρίθμητες αποτυχίες και διπλωματικές ήττες, την συνεχή υποχωρητικότητα, την θανάσιμη απομόνωση και αδυναμία της, ανίκανη και ανίσχυρη πλέον να αντιμετωπίσει η Πατρίδα μας από μόνη της και με ίδιες δυνάμεις αποφασιστικά και αποτελεσματικά, τις μακροχρόνιες και συνεχείς προσβολές, προκλήσεις, διεκδικήσεις, απειλές και αυτών των γειτόνων της, οι οποίοι εχθρεύονται και επιβουλεύονται την τύχη, αυτό το μέλλον της Ελλάδος.

Κρίμα για την Ελλάδα, την Πατρίδα μας. Η Πατρίδα του Εθνομάρτυρα Ρήγα Φεραίου ο οποίος είπε: «Όποιος ελεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά». Όμως οι καιροί ου μενετοί, για την σωτηρία της Πατρίδος μας πρέπει τώρα να κρατάμε ανοιχτά τα αυτιά και την ψυχή μας για να ακούμε τη φωνή της Πατρίδος, της Ελευθερίας, την Λάμψη της Ανθρωπότητας, και των Αθάνατων Αγωνιστών και Ηρώων του 1821.

Εδώ και 5 περίπου δεκαετίες ο Ελληνικός Λαός και η Δημοκρατία συνθλίβονται, δυστυχώς, από την μακροχρόνια κλιμάκωση της οξύτατης πολιτικής αντιπαράθεσης και εχθρότητας των Πολιτικών Κομμάτων Εξουσίας. Η κομματική εξάρτηση των Βουλευτών είναι η αιτία κατάρρευσης της Δημοκρατίας. Το 1821 είχαμε τον Αγώνα της Εθνεγερσίας. Όμως ευθύς μετά και ως σήμερα που είναι η Παλιγγενεσία;

Είμαι Άνθρωπος, είμαι Ελεύθερος! Η Ηθική και η Αγάπη είναι βαθιές έμφυτες έννοιες και πράξεις, οι οδοδείκτες της αληθινής ζωής. Έλληνας δεν γεννιέσαι! Έλληνας γίνεσαι μόνο με την Αγάπη, την Πίστη και τις Θυσίες προς την Πατρίδα! Η συναισθηματική Νοημοσύνη οδηγεί εις την Ενσυναίσθηση, και μέσα από αυτήν γινόμαστε καλύτεροι, υγιείς ψυχικά και υπεύθυνοι σκεπτόμενοι άνθρωποι. Ο Κόσμος, η Πατρίδα μας είναι το Κόσμημα της ζωής μας, ας μην το καταστρέφουμε. Η Αγάπη προς την Πατρίδα και την Κοινωνία είναι Πράξη Ελευθερίας!

Γεώργιος Εμμ. Δημητράκης
(www.αρθρα Γεώργιος Εμμ. Δημητράκης)

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού/ Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη, τον Προμαχώνα της Ελλάδος. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης, όπου διέμενε πολλά έτη και από εκεί ταξίδευε και γνώρισε συνειδητά πολλές χώρες της Ευρώπης αλλά και εκτός αυτής. Διετέλεσε επι 5 έτη Υπάλληλος του Κοινοβουλίου της τότε Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας εις την Βόννη, και εν συνεχεία επέστρεψε εις την Ελλάδα και σπούδασε Ιστορία, Πολιτιστική Κληρονομιά και Αρχαιολογία εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετία Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια. Ο Κόσμος, η Πατρίδα μας είναι το Κόσμημα της ζωής μας, ας μην το καταστρέφουμε.